„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 106. Czwartek 7. Maja 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 6. maja. Izba deputowanych rady państwa przyjęła na dzisiejszem posiedzeniu ustawę o zniżeniu ceny soli.

„Wiener Abendpost“ donosi, że kanclerz państwa baron Beust miał wczoraj atak kolki, od północy jednak nastąpiło znaczne polepszenie. Zaspokajającą jest pewność, że słabość wcale nie jest niebezpieczna.

Augsburgska „Allg. Ztg.“ donosi w korespondencyi z Wiednia, że stosunki między Francyą a Prusami z każdym dniem stają się więcej naprężone. Korespondent obstaje przy dawniejszem doniesieniu o kwestyi moguckiej i dodaje, że Austrya wszelkiemi środkami się stara, by utrzymać pokój.

Berlin, 6. maja. Parlament celny przyjmie prawdopodobnie wniosek księcia na Ujezdzie, ażeby nad projektem adresu przejść do umotywowanego porządku dziennego.

Paryż, 6. maja. Dochody z podatków pomnożyły się nad spodziewanie. Kwoty preliminowane w budżecie są niższe. Baron Budberg odjechał. „Moniteur de l'armée“ udowadnia, że Francya rozpuściwszy z końcem marca 14.000 żołnierzy na urlop, wcześniej i znaczniej zredukowała armię aniżeli Prusy.

Część urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie mianował dyurnistę tabuli krajowej Henryka Zakrzewskiego ingrossistą tabuli krajowej i ksiąg hypotecznych przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie.

Lwów, dnia 25. kwietnia 1868.

Ustawa z dnia 4. maja 1868

względem zniesienia egzekucyjnego aresztu za długi, ważna dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Za zgodą obu izb Rady państwa uznaję za stósowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Od dnia ogłoszenia tej ustawy nie może być pozwalana egzekucya na osobie dłużnika z powodu pretensyi pieniężnych, wexlowych i innych ani też, jeżeli była dawniej pozwoloną, nie może być przedsiębrana lub dalej wykonywana.

§. 2. Postanowienia względem aresztowania dla ostrożności osób podejrzanych o ucieczkę, zostają niezmienione.

§. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poruczam ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, 4. maja 1868.

Franciszek Józef m. p.

Auersperg, m. p. Herbst, m. p.

Dnia 5. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XIV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 30. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 23. kwietnia 1868 względem przesyłania przekazów pocztowych drogą telegraficzną.

Nr. 31. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 29. kwietnia 1868, względem organizacyi pobocznego urzędu celnego pierwszej klasy w Lustenau na poboczny urząd celny drugiej klasy.

Nr. 32. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 2. maja 1868, względem zniesienia urzędu puncerunkowego w Bernie.

Nr. 33. Ustawa z d. 3. maja 1868, względem uregulowania postępowania przy składaniu przęsięgi przed sądem; ważne dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Nr. 34. Ustawa z d. 4. maja 1868, względem zniesienia egzekucyjnego aresztu za długi; ważna dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Część nieurzędowa.

O projekcie do ustawy względem obrony krajowej, który miał być uradzony pomiędzy oboma ministerstwami w Budzie, podaje „Tagesp.“ następujące bliższe doniesienia. Przyszła ustawa o obronie krajowej ma się opierać na następujących podstawach: Ogólne zobowiązanie do służby wojennej z zatrzymaniem zastępstwa. Ci którzy wstępują do wojska, są zobowiązani wszystkiego do 10letniej służby, a mianowicie należą przez lat 3 do linii, przez lat 5 do rezerwy, a przez lat 2 do landwery. Ci, którzy przez wykupno lub wylosowanie od wstąpienia do linii zostali uwolnieni, wstępują zaraz do landwery, do której potem przez całych lat 10 należą. Wojsko regularne powinno wynosić w ogóle około 300.000 ludzi, rezerwa około 500.000, landwera liczyłaby przy rocznem dawaniu 100.000 rekruta. 200.000 wyćwiczonych żołnierzy, nie licząc tych, którzy cały czas swojej służby mają odbyć w landwerze. Tych powołuje się od czasu do czasu i przysposabia do służby wojskowej, w którym to celu z każdego batalionu landwery powinna zawsze jedna kompania stać pod bronią. Regularna armia pozostanie jednolitą i podlegać będzie spólnemu ministerstwu wojny. Środki na jej utrzymanie pozwalają delegacye, rozdzielając koszta spólne na obie połowy państwa w stosunku 30 i 70 procentów. Landwera tworzy w każdej połowie państwa osobne ciało wojskowe, podlegające ministerstwu obrony krajowej. Koszta na jej utrzymanie pozwala samodzielnie każdy sejm. W czasach pokoju pełni ona wewnętrzną służbę, która dzisiaj jest obowiązkiem żandarmeryi, i ma we Węgrzech komendę narodową. Liczba całej armii regularnej preliminowana jest na 300.000 ludzi, jednak w rzeczywistości zależyć ona będzie od sumy zawotowanej na ten cel przez delegacyę.

Na posiedzeniu izby deputowanych sejmu węgierskiego w dniu 4go b. m. hr. Andrassy zawiadomił zgromadzenie o sankcyonowaniu przez Najjaśniejszego Pana ustawy względem izb handlowych. Br. Wenckheim odpowiadał na interpelacyę Csiky'ego względem rozwiązania klubu demokratycznego. Rząd uczynił to na podstawie prawa zwyczajowego, ponieważ nie ma jeszcze pisanej ustawy o stowarzyszeniach; prawo zwyczajowe zaś wymaga, aby stowarzyszenia przedkładały rządowi swoje statuta do zatwierdzenia. Kluby demokratyczne są niebezpieczne dla spokojności kraju; agitowały one przeciwko ustawom zasadniczym konstytucyi, podejrzywały ministeryum i sejm. Smutne skutki tej agitacyi są wiadome. Ponieważ kluby demokratyczne nie chciały zmienić §. 3. swoich statutów, nie pozostawało nic innego, jak je rozwiązać. Przeszkodzono tworzeniu się klubów takowych, ponieważ nie chciały przedłożyć swoich statutów. Niechaj izba rozstrzyga, rzekł w końcu minister, czy postępowanie rządu w tej sprawie było nielegalne.

Podczas mowy bar. Wenckheima widać było po prawicy i w centrum zupełne zadowolenie. Csiky oświadczył, że w najbliższym czasie będzie jeszcze mówił o tym przedmiocie, nie poprzestaje bowiem na odpowiedzi ministra.

Gal interpelował ministeryum co do środków prewencyjnych, użytych w Siedmiogrodzie przeciwko prasie.

Deak żądał, aby ministeryum razem z odpowiedzią na tęż interpelacyę wniosło projekt ustawy względem zaprowadzenia w Siedmiogrodzie wolności druku.

Prezydent ministrów hr. Andrassy odpowiedział, iż się to stanie.

Na zgromadzeniu honwedów w dniu 4go b. m. było reprezentowanych 51 stowarzyszeń z 165 członkami. Wiceprezydent Benitzky zagaił posiedzenie krótkiem przedstawieniem stanu rzeczy, i zaproponował wybrać prezydenta do kierowania obradą. Prezydentem ad hoc wybrany został jednogłośnie Mariassy. Na zapytanie, czy zgromadzenie pochwala postępowanie komitetu centralnego, i czy tenże ma dalej pełnić swoje funkcye, odpowiedziało 47 stowarzyszeń przyzwalająco. Stowarzyszenia Pesztu, Maros Vasarhely i Somogy wstrzymały się od głosowania.

Parlament cłowy staje zaraz w początkach swojego istnienia w obec takiej kwestyi, która nastręcza różnym jego stronnictwom sposobność do zmierzenia sił swoich. Wystosowanie adresu do Króla pruskiego jako do prezydenta związku cłowego jest przedmiotem obrad w łonie różnych stronnictw. Za podaniem takiego adresu przemawiają mianowicie stronnicy byłego związku narodowego, jako to panowie Metz, Bluntulli, Bamberger i inni. Razem z tymi popierają przedłożenie adresu członkowie liberalno-narodowego stronnictwa, które wniosło gotowy projekt adresu. Wnioskodawcy odwołują się głównie do popierania narodowych tendencyi w południowych Niemczech. Z drugiej strony przeciwnie uważają, że byłoby to nie na czasie już teraz przez taki objaw, chociażby on był najbezbarwniejszy wywoływać żywą dyskusyę i ściśle rozdzielenie politycznych zapatrywań. Tego zdania są przedewszystkiem konserwatyści, których organ „Kreuz-Ztg.“ wyraża się o tem bardzo jasno i otwarcie. Debata nad adresem doprowadziłaby tylko do turniejów namiętności — pisze „Kreuz - Ztg.“ — któreby wiele czasu kosztowały. Chodziłoby tu także o inne ważniejsze dodatki. Organa tego stronnictwa, od którego wyszedł projekt adresu nie ukrywają bynajmniej, że chodzi im o rozszerzenie kompetencyi parlamentu cłowego i o zmianę ugody gospodarskiej i politycznej. Że to niewczesne naleganie cel, do którego dąży, tylko jeszcze odsuwa, to udowodniły wyraźnie południowo - niemieckie wybory do parlamentu cłowego. I że apatya południowych Niemiec do politycznego zlania się z północno-niemieckim związkiem nie osłabła, to się okazało przy drugim wyborze wiceprezydenta. „Kreuz-Ztg.“ przypuszcza także ten wypadek, gdyby wniosek wystosowania adresu został przyjętym i nad nim się zastanawia. W tym razie sądzi ona, wypadałoby stronnictwu konserwatywnemu wnieść ze swojej strony adres, któryby rozbroił antypatyę południowych Niemiec usuwając powody ich nieufności. Taki adres powinienby być wyrazem przyzwolenia, a nie oporu. Przedmiot do zgody upatruje „Kreuz-Ztg.“ w tem, że mowa tronowa oparła się zupełnie na podstawie praw traktatu.

Projekt do adresu, wniesiony w niemieckim parlamencie celnym przez frakcyą narodową, brzmi w tłómaczeniu dosłownem jak następuje:

„Najjaśniejszy, najpotężniejszy Królu, Najłaskawszy Królu i Panie!

„Powołany przez W. Kr. Mość niemiecki parlament celny uważa za swój obowiązek, jako reprezentant niemieckiego narodu, zdać świadectwo o dążeniach narodu.

„W. Kr. Mość potwierdza, jak potrzeba niemieckiego narodu wolności wewnętrznego obrotu i potęga myśli narodowej rozpostrzeniły niemiecki Związek celny zwolna na większą część Niemiec.

„Żywimy to przekonanie, że owa potrzeba naszego narodu popierać będzie wolność na każdem polu a siła tej narodowej myśli sprowadzi również w sposób spokojny i pomyślny zupełne zjednoczenie całej niemieckiej ojczyzny.

„Naturalny rozwój doprowadził do reprezentacyi całego niemieckiego narodu pod względem ich interesów ekonomiczno-politycznych. Od dziesiątek

lat przez naród niemiecki upragniona i swego czasu od wszystkich niemieckich rządów za niezbędnie potrzebną uznana narodowa reprezentacya dla wszystkich gałęzi życia publicznego nie może narodowi naszemu być nadal odmówioną.

„Miłość niemieckiej ojczyzny potrafi wewnętrzne przeszkody usunąć. Honor narodowy skupi cały naród bez różnicy stronnictw, w razie gdyby z zagranicy miano się kusić wystąpić przeciwko dążeniu niemieckiego ludu do większego politycznego zjednoczenia.

„Naród nasz szanuje prawa obcych i życzy sobie pozostawać na pokojowej stopie ze wszystkimi swemi sąsiadami. Jest zatem uprawniony do żądania tego samego od innych, w razie jeżeli własne jego dobro wymagać będzie zmiany w wewnętrznych urządzeniach.

„Zapowiedziane projekta badać będziemy z obowiązkową sumiennością. Ogólny interes niemiecki kierować będzie naszemi uchwałami.

„Traktat handlowy z Austryą witamy szczególnie z zadowoleniem. Wielką wartość przywięzujemy do przyjaźnych stósunków z tym ościennym krajem, połączonym z nami ściśle przez pokrewieństwo szczepowe i niejednym innym węzłem.

„Mamy nadzieję, że W. Kr. Mości danem będzie, za pomocą połączonej siły narodu niemieckiego i w porozumieniu z W. Kr. Mości wysokiemi sprzymierzeńcami, dokonać budowy wspólnego dzieła, którego ukończenie zapewnia bezpieczeństwo, siłę i spokój na zewnątrz, tudzież materyalny dobrobyt i prawną wolność na wewnątrz.

„W. Kr. Mości i t. d.“

Wniosek ten postawili badeńscy i hescy posłowie Metz, Bamberger, Kugler, Deenig, Kirsner, Fauler, Hebting, doktor Herth, Diffené, Bluntschli, Pfannebecker. Poparło wniosek ten o przesłanie adresu kilkunastu posłów Niemiec północnych, z tem wszystkiem. o ile się dotąd zdaje, projekt wystosowania adresu upadnie, ponieważ kilka frakcyi oświadczyło się przeciwko temuż.

Z Poznania donoszą ze źródła dobrze poinformowanego, że rokowania z Watykanem względem założenia nuncyatury papieskiej w Berlinie zostały teraz przerwane, gdyż rząd pruski, jako rząd przeważnie protestanckiego państwa nie chce się nakłonić do dania nuncyuszowi papieskiemu takich prerogatyw, jakich wymaga stolica apostolska.

Jeżeli „Globe“ dobrze poinformowany o zamiarach angielskiego ministerstwa, to Disraeli ani nie rozwiąże parlamentu, ani nie podziękuje sam. Obowiązki i interes państwa nakazują pierwszemu ministrowi, aby nie czynił ani jednego, ani drugiego. Podziękowanie w obec większości izby, w której ministerstwo objęło kierownictwo z mniejszością, nie jest ani w zwyczaju, ani nie byłoby konstytucyjne. Musi tylko nastąpić apelacya do kraju, a kiedy taż nastąpi, jest jeszcze kwestyą nie rozstrzygniętą. Pierwej muszą być oba bile reformy załatwione, ażeby opinia, mająca kierować polityką kraju, znalazła swój wyraz. Disraeli wyjeżdżał dnia 1go b. m. po południu do Królowej do Osborne.

Fenianizm przycichłszy na niejaki czas stał się teraz znowu głośniejszym, przez zamach na ks. Alfreda w Australii, przez zamordowanie M'Gee'a w Kanadzie i przez procesa toczone przeciwko oskarzonym z Clerkenwell i przeciwko Burkemu, Casey i Mullany. Z Montreal donoszą o ważnych wykryciach; około 400 osób ma być skompromitowanych w procesie o zamordowanie M'Gee'a, z których wiele dla uniknienia skutków uszło do Stanów Zjednoczonych. Z Ottawy przychodzą wiadomości, że całą rzecz zbadano, aż do pierwszych sprężyn, których siedlisko jest w Nowym Jorku a proces przeciwko oskarzonym O'Neill i O'Mahony toczyć się będzie przy zamkniętych drzwiach. Czy prawdą jest, że zamach na księcia Alfreda ułożony został w Anglii i że O'Farrell losem do wykonania tegoż został wybrany, nie jest jeszcze udowodnione. Wypadki te nie ożywiły jednakże w Londynie obawy przed Fenianami. Przeciwnie od czasu odwiedzin księcia Walii w Irlandyi spoglądają Anglicy z większą ufnością na Irlandczyków, a „Times“ utrzymuje, że właśnie przez takie czyny jak explozya w Clerkenwell i ostatnie morderstwo, związek Fenian zadał sam sobie cios śmiertelny. Rezultaty procesów nie są zresztą także bynajmniej tego rodzaju, żeby mogły powiększać obawę Fenian. W Putteney Street wywołało uwolnienie oskarzonych o explozyę w Clerkenwell i o morderstwo niezmierną radość pomiędzy mieszkającymi tam Irlandczykami, która rozogniona jeszcze spirytuozami skończyła się nieuknioną bijatyką. Anna Justice z rozpuszczonemi włosami prawiła przed licznem gronem słuchaczów o zwycięstwie Fenian, za co wraz z kilku spólnikami swoimi stawiona była przed sądem policyi. oskarzona o zaburzenie pokoju.

Pewna część francuskich deputowanych ma zamiar interpelować rząd względem ogólnej sytuacyi i zapytać zarazem, czy nie możnaby w obec tych pokojowych zapewnień, które złożono ze wszystkich stron. rozpuścić na urlop 1. i 2. klasę wieku. Jak się zdaje. ma rząd zamiar nie oczekiwać tej interpelacyi, i zarządzić środki nim jeszcze taż interpelacya będzie postawiona. To oczywiście nie przeszkodzi marszałkowi Nielowi w prowadzeniu dzieła uzbrojenia z równą gorliwością dalej i urządzenia wszystkiego tak, że w danym razie nie będzie nie więcej potrzeba, jak tylko powołać urlopników rezerwy i gwardyę ruchomą, aby być gotowym do wojny. Myśl, żeby Francyę utrzymywać w ciągłej gotowości do wojny. nie jest zresztą nową i nie datuje się od Sadowej. Powstała ona zaraz po wojnie krymskiej i ona to wywołała urządzenie rezerwy jeszcze przed nową ustawą wojskową, jak niemniej podwyższenie kontyngensu w czasie pokoju nawet na 100.000 ludzi; rok 1866 udowodnił tylko, że te urządzenia są złe, tem bardziej, że skutkiem oszczędności zaprowadzonych przez ministra Foulda nie utrzymywano francuskiego materyału wojennego na odpowiedniej stopie. Jeżeli można wierzyć temu, co mówią zbliżeni do osoby Cesarza wojskowi, to istotnie wszelkie plany wojenne ustąpiły teraz miejsca zamiarom najzupełniej pokojowym.

„Constitutionnel“ zbija stanowczo wszystkie doniesienia „Journ. des Debats“ o poróżnieniu pomiędzy marszałkiem Nielem i ministrem państwa. Pisze ten dziennik, że żaden spór pomiędzy ministrem państwa, a marszałkiem Nielem nie istnieje i nie istniał. Przed komisyą budżetową ograniczył się marszałek Niel tylko do żądania takiego kredytu, któryby wystarczał do doprowadzenia uzbrojenia Francyi do takiej wysokości, na jakiej stoją sąsiednie mocarstwa. Pan Rouher nie był temu bynajmniej przeciwny. Zresztą żaden z obu ministrów nie wyrzekł ani jednego takiego słowa, któreby mogło dać powód do mniemania, że pokój Europy jest zagrożony.

Ciało dyplomatyczne francuskie dawało d. 3. b. m. ucztę na cześć odjeżdżającego z Paryża barona Budberga. Prezydował mgr. Moustier i byli obecni wszyscy posłowie z wyjątkiem nuncyusza papieskiego. Książę Metternich wzniósł toast na cześć barona Budberga. Mgr. Moustier opowiadał szczegóły swoich stosunków z baronem Budbergiem a księżna Metternich wzniosła toast na cześć baronowej Budberg. Uczta trwała do północy.

Agathon Effendi jeneralny dyrektor telegrafów w Turcyi, mianowany niedawno ministrem robót publicznych umarł w Paryżu d. 4. b. m. po długiej i uciążliwej chorobie.

Minister marynarki otrzymał z Japonii wiadomości z d. 11. marca. W dniu zamachu władze japońskie udały się z polecenia Mikada na pokład fregaty francuskiej dla wyrażenia swego ubolewania.

Sąd handlowy skazał b. dyrektora banku ruchomego na wynagrodzenie subskrybentom nowych akcyi po kursie emisyi.

Książę Metternich wybiera się do Wiednia na wesele swojego brata.

„Patrie“ oświadcza, że doniesienia pewnego dziennika wiedeńskiego o toczących się rokowaniach pomiędzy kilku państwami zachodniemi a wielką Portą względem wspólnego działania na morzu przeciwko powstaniu na Krecie, są niedokładne. Chodzi jedynie o obmyślenie sposobu, w jakiby można zbiegłych do Grecyi starców i kobiety napowrót na Kandyę przewieść, czy ten przewóz ma się odbyć pod flagą turecką czyli też pod opieką marynarki innych mocarstw.

O utarczkach na Krecie, które ciągle się powtarzają donoszą z Grecyi co następuje: Dnia 14. kwietnia zaszła pod Apokrino zacięta utarczka, która trwała od rana do nocy. 6000 Turków pobili powstańcy, 400 jest poległych i zamordowanych. Turcy poszli w rozsypkę, zostawiając w ręku ścigających ich powstańców swoich ranionych i pomordowanych. Roznamiętnieni złością pomordowali kilku chrześcian we wsiach, które były w ich posiadaniu. W utarczce tej komenderował turkami Mehemet Ali basza. Inne potyczki w d. 11., 12.. 15. i 16. wypadły także z korzyścią dla powstańców. Turcy pobici zrabowali kilka wsi, które im się już dawniej poddały. katowali kobiety i wiele uprowadzili ze sobą.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Projekt statutu dla miejskiego zakładu sierót. Sprawozd. radny p. Miączyński.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 5go b. m. znaleziono na szańcach stryjskich pod cytadelą zwłoki dziecka płci męzkiej, liczącego około 4 miesiące.

(Skorowidz miejscowości Galicyi.) Temi dniami wyszedł z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie Skorowidz wszystkich miejscowości w Galicyi i W. ks. Krakowskiem in 4to str. 271. Potrzeba takiego skorowidzu oddawna uczuwać się dawała już z powodu świeżo przeprowadzonego podziału administracyjnego kraju już z powodu założenia nowych urzędów pocztowych w miejscach w których dotąd nie istniały, już nakoniec ponieważ zmieniło się wielu właścicieli większych posiadłości tabularnych. Skorowidz świeżo wydany obejmuje wszystkie miejscowości według porządku alfabetycznego, urzęda powiatowe i pocztowe, tudzież parafie do których te miejscowości należą, ludność według ostatniego spisu z r. 1857 i pomiary nowego katastru według rodzajów kultury (a mianowicie grunta orne, łąki i ogrody, pastwiska, lasy). Dawniej już zwracaliśmy uwagę na użyteczność tej publikacyi, która niezbędną jest prawie dla wszystkich urzędów rządowych i autonomicznych, dla instytutów krajowych i stowarzyszeń, a dla prywatnych osób także nader potrzebną stać się może. Główną zasługą niniejszego skorowidza, zasługą, która go od innych publikacyi tego rodzaju wyróżnia, jest ogłoszenie pomiarów nowego katastru według gatunków kultury na mniejszą i większą własność rozdzielonych. W ten sposób zużytkowany nowy kataster stał się przystępnym dla każdego. Jeżeli kto bądź z ciekawości, bądź z interesu chce się przekonać o powierzchni jakiego majątku ziemskiego w naszym kraju, to zamiast szperać po archiwach katastralnych, niech zajrzy do nowego skorowidza, a znajdzie w nim wszystko, czego wiedzieć pragnie. Spodziewać się należy, że tak praktyczny podręcznik znajdzie należyte uznanie w jak najszerszych kołach, dla których go też dość niska cena przystępnym czyni. Egzemplarz bowiem tej obszernej i pożytecznej publikacyi kosztuje tylko 2 złr. 50 kr. w. a. Skorowidz jest do nabycia w tutejszym ekonomacie i we wszystkich c. k. urzędach powiatowych.

(Pomnik dla ś. p. Stanisława Pilata.) Uczniowie ś. p. Stanisława Dr. Pilata, utrzymującego niegdyś najliczniejszy we Lwowie pensyonat męzki, powzięli roku zeszłego myśl wystawienia zmarłemu pomnika dla uczczenia pamięci i wydania pozostałego po nim rękopismu „O stylistyce“. Potrzebny fundusz zebrali między sobą i polecili wypracowanie pomnika rzeźbiarzowi p. Filippiemu, który go temi dniami właśnie wykończył. Pomnik ten będzie wmurowany w ścianę w kościele OO. Bernardynów, a z uroczystością tą połączone zostanie nabożeństwo żałobne w wilię imienin ś. p. Stanisława, t. j. na dniu 7go b. m. Rękopis wspomniany, przejrzany przez prof. Dr. Małeckiego, niebawem pójdzie do druku.

(Dzieciobójstwo.) W Chochoniowie pod Bursztynem aresztowano temi dniami pewną dziewkę, która przywiedziona nędzą do rozpaczy, utopiła w strumieniu dziecko swoje liczące 5 miesięcy. Zwłoki dziecka dotąd nie znaleziono.

(Związki małżeńskie) utrudniane dotąd w krajach wielu, bywają w tych czasach tu i ówdzie przedmiotem narad prawodawczych. Parlament północno-niemieckiego związku postanowił na obradach odbytych świeżo nad tym przedmiotem, aby wszelkie policyjne utrudnienia w zawieraniu związków małżeńskich zostały usunięte. Projekt komisyi przyjęty został — brzmi zaś tak: Zawieranie związków małżeńskich nie może być tamowane z powodu niedostatecznych dowodów pełnoletności, niewskazania mieszkania, ubóstwa obecnego lub spodziewanego, pobierania wsparcia, skazania na karę, złej sławy — ani z żadnego policyjnego powodu; co wszystko należało w niektórych krajach dzisiejszy związek północny niemiecki stanowiących do zastrzeżeń tu i ówdzie prawomocnych. Przy obradach nad tym przedmiotem przytoczono jako skutek tamowania związków małżeńskich, że w księstwie Mecklenburgskiem zmniejszył się wprawdzie proletaryat małżeński, ale za to wzrósł proletariat niemałżeński. W czasie od r. 1808 do 1817 stosunek dzieci nieprawych do prawych był 1 : 12: od 1817 do 1827 jak 1 : 9 6/10, od 1828 do 1837 jak 1 : 7 7/10, od 1837 do 1847 jak 1 : 5 3/10, od 1848 do 1857 jak 1 : 4 1/10, od 1857 do 1866 jak 1 : 3 9/10. Od roku 1850 do 1867 na urodzin 278.000 było nieprawych 7000 — więc. na 40 osób urodzonych jedna do kategoryi nieprawych dzieci należy. Jeśli tak dalej pójdzie, to w końcu te ostatnie będą liczniejsze od prawych; a że tak już jest w niektórych miejscowościach, co większa, że w niektórych tylko nieprawe dzieci na świat przychodzą, pokazano w piśmie przez znakomitego pewnego urzędnika wygotowanem. (Uwagi o przystąpieniu Meklemburga do związku celnego). — W Bawaryi stosunki matrymonialne takiemi są obłożone utrudnieniami, że gdyby tam przechodziły na świat dzieci takie tylko, które pochodzą z małżeństw wszystkim warunkom prawodawczym i policyjnym czyniących zadosyć, to za lat 150 Bawarya nie miałaby ani jednego człowieka. (Bawarya nie należy do dzisiejszego zwiazku północno-niemieckiego; ale dowody przeciw utrudnianiu małżeństw zewsząd były ściągane — a zestawienie ich i przyjęcie prawa wyżej zacytowane, wpłynąćby powinny i na prawodawstwo państw innych).

— Wyprawa do bieguna północnego z Niemiec, przedsiębrana przez geografa Dr. Petermana (z Gotha) własnym jego nakładem i staraniem, zaczyna interesować ogół. Niedawno, jak donosiliśmy o tem, książę Napoleon w przejeździe przez Gotha ofiarował na cel pewną kwotę pieniężną; teraz W. ks. meklembursko-szweryński przysłał 100 luidorów. Statek do tej podróży przeznaczony stoi w Bergen w Norwegii, i za trzy tygodnie ma być gotów do drogi. Z trzech dróg, które się przedstawiają Anglicy myślą o przejściu cieśniny Davisa — bo się przekonano, że przejście to istnieje, i przypuszczają, że z najwyżej na północ posuniętego punktu będzie sposób dostać się wyżej jeszcze. Projekt ten w tej chwili jest najdalszy do zrealizowania; Anglicy noszą się z myślą, ale nie przystępują do jej spełnienia. Niepowodzenia wypraw poprzednich puszczających się tą drogą, mało daje otuchy dla przyszłych żeglarzy. Projekt Petermana zależy na usadowieniu się przedewsystkiem na Szpitzbergu, o jakie trzy tygodnie drogi odległym od pobrzeży handlowych Europy; na Szpitzbergu zimno jest łagodne stosunkowo, dochodzi zimą 30 — 32° Reaum. Ludzie dobrze odziani i zaopatrzeni we wszelkie potrzeby, mieszkający w domach odpowiednio zbudowanych a przywiezionych z sobą, mogliby łatwo przesiedzieć tam rok lub dwa lata, wyczekując na jedno z tych szczęśliwych zdarzeń, które choć nie peryodycznie. otwierają jednak drogę na północ między lodami. Wyczekując, możnaby utrzymać stałą komunikacyę z pobrzeżami handlowemi, a do bieguna nie dalej już jak 300 mil. Droga ta zdaje się być najracyonalniejszą dla wielu uczonych, szczególniej profesora Martins, który mieszkał czas jakiś na Szpitzbergu. A przecież francuski żeglarz Lambert innej chce próbować drogi. Już on był raz w tamtych stronach, jako ochotnik wyprawy na połów wielorybów, której go los dowódcą na jakiś czas uczynił; że zaś udał się tam przeniknięty myślą szukania drogi do bieguna północnego, więc na wszystkie okoliczności specyalisty i badacza okiem patrzył. Utrzymuje, że droga przez cieśninę Beringa, na którą, by z Europy się dostać, trzeba opłynąć Amerykę około przylądka Horn, albo Afrykę i Azyę w około, jest najbezpieczniejszą. Jakąkolwiek drogą dostanie się wyprawa na cieśninę Beringa, znajdzie tam podług Lamberta mniej trudności niż na drodze od Szpitzbergu.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

(C. k. uprzyw. kolej galic. Karola Ludwika.) Dnia 14. b. m. odbyło się dwunaste zwyczajne zgromadzenie jeneralne akcyonaryuszów kolei galic. Karola Ludwika pod prezydencyą J. Exc. księcia Karola Jabłonowskiego. Funkcye komisarza rządowego pełnił inspektor jeneralny p. Wacław Holiczek. Po udzieleniu rachunkom z r. 1867 proponowanego absolutoryum, dyrektor jeneralny p. Herz odczytał wyciąg z sprawozdania rady zawiadowczej. Treść tego sprawozdania podaliśmy już dawniej, tutaj dodać tylko winniśmy, że oprócz linii ze Lwowa do Brodów i z Krasnego do Złoczowa, które w październiku r. b. mają być oddane na użytek publiczny, rozpocznie się także wkrótce budowa linii z Brodów do Wołoczysk mająca trzy mile długości.

Co do rezultatów finansowych wspomniano, że z pozostałości stanu czynnego 1,674.664 złr. odłożyć należy według postanowień statutu 4% t. j. sumę 66.986 na fundusz rezerwowy. Pozostanie więc 1,607.677 złr. z tego otrzyma rada zawiadowcza jak tantiemę w myśl uchwały 9tego zwyczajnego zgromadzenia jeneralnego 10% t. j 160.767 złr. Z czystego zysku 1,446.909 rozdane będą jako superdywidenda po 9 złr. od akcyi.

W r. 1866 wypłacono jako superdywidendę po 2 złr. 10 c. od akcyi. Na rachunek zysków i strat bieżącego roku zapisane będą 300.000 złr. Na naprawki szkód zrządzonych w roku zeszłym przez wylewy wód potrzeba będzie około 460.000, która to suma strąconą będzie częściowo z dochodów lat następnych.

Wszystkie tu należące wnioski rady zawiadowczej przyjęto bez debaty.

Na zapytanie bar. Sommaruga, dlaczego peryodyczne wykazy ruchu kolei spaźniają się czasem, i czy nie byłoby lepiej ogłaszać wykazy tygodniowo, jak to czyni kolej południowa i kolej państwa, odpowiedział dyrektor jeneralny, że kolej Karola Ludwika nie ma dworca w Wiedniu, i przebiega odległą prowincyę państwa. Wykazy z rozmaitych stacyi nadchodzą czwartego dnia do Lwowa, a szóstego dnia do Wiednia, poczem dopiero sprawdza je wydział centralny. Dlatego to wykaz nie może być ogłaszany ósmego dnia, lecz spóźnienie nie przeciąga się nigdy dłużej, jak do dnia dziesiątego. Zważyć także trzeba, że w Galicyi bywają obchodzone trojakie święta, katolickie, ruskie i żydowskie, co także bywa powodem opóźniania się w nadsyłaniu wykazów.

Na zapytanie, jakie stanowisko zajmie rada zawiadowcza w obec komisyi do zbadania taryfy, odpowiedziano ku zadowoleniu interpelanta, że pożądanem jest zachowanie wyczekujące.

Wniosek p. Durancourt względem zmniejszenia liczby członków rady zawiadowczej z 20 na 18, wzięty będzie pod rozwagę.

W końcu zgromadzenie zatwierdziło wybór hr. Dzieduszyckiego na członka rady zawiadowczej, wybrało powtórnie przez aklamacyę dawnych rewidentów rachunkowych, tudzież trzech członków rady zawiadowczej, którzy w tym roku stosownie do statutów wystąpić mieli, to jest hr. Borkowskiego, pana Kleina i J. E. hr. Krasickiego. Poczem zawotowano w imieniu Towarzystwa podziękowanie Radzie zawiadowczej. Obecnych było 65 akcyonaryuszów, reprezentujących 447 głosów.

W drugiej połowie kwietnia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Stanisławów		Husiatyn		Kopeczyńce		Probużna		Chorostków	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	6	45	5	50	5	50	5	25	5	.
„ żyta	3	60	3	.	3		3	25	3	.
„ jęczmienia . .	2	60	1	75	1	75	1	75	1	75
„ owsa	1	31	1	10	1	10	1	.	1	
„ hreczki	.	.	2	.	2	.	2	.	2	
„ kukurudzy . .	.	.	2	25	2	25	2	25	2	25
„ ziemniaków . .	1	40	.	70		70	.	65	.	65
Cetnar siana	1	32	1	50	1	50	1	25	1	25
„ wełny			.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.			.		.
Sąg drzewa twardego	6	40	8	50	5	.	8	50	5	.
„ „ miękkiego	4	10		.	.	.		.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	12	.	12	.	10	.	10
Mas okowity . . .	1	.	.		.	.	.	.	.	.

Wykaz rezultatu

przedsiębranego w miesiącu kwietniu 1868 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów		żółkiewski (chleb domowy)		kulikowski (chleb domowy)		wiejski chleb razowy	
		Waluta austryacka							
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.
Lebwohl Mailech	Na drewnianej targowicy	.	.	.	.	1	$3^1/_2$	.	.
Stein Juda . . .		.	.	.	.	1	$3^1/_2$	.	.
Ferb Gedalie . .		.	.	.	.	1	4	.	.
Fein Hersz . .		.	.	.	.	1	$3^3/_4$	.	.
Gratter Hersz . .		.	.	.	.	1	4	.	.
Umschweif Benj.		.	.	.	.	1	4	.	.
Rosch Berl . . .		.	.	1	$4^1/_2$	.	.	.	.
Gabel Mechel . .		.	.	1	5	.	.	.	.
Wildman Salomon		.	.	1	5	.	.	.	.
Fisch Ettel .		.	.	1	$4^1/_2$	.	.	.	.
Klar Marek . . .		.	.	1	$4^3/_4$	.	.	.	.
Kefer Izak . . .		.	.	1	5	.	.	.	.
Bloch Eliasz . .		.	.	1	$4^1/_2$	.	.	.	.
Teman Srul .		1	$4^1/_4$	.	.	.	.	.	.
Birnbach Mojżesz		1	$4^1/_4$	.	.	.	.	.	.
Szubert Józef .		.	.	.	.	.	.	1	$5^1/_2$
Gulak Jan . . .		.	.	.	.			1	$5^1/_2$
Suma . . .		2	$8^1/_2$	7	$33^1/_4$	6	$22^3/_4$	2	11
przeciętnie w kwietniu 1868		1	$4^1/_4$	1	$4^3/_4$	1	$3^3/_4$	1	$5^1/_2$
przeciętnie w marcu 1868		1	$4^1/_4$	1	$4^1/_2$	1	$3^3/_4$	1	$5^1/_2$
a zatem w podnies. się		.	.	.	$^1/_4$	.	.	.	.
a zatem w spadaniu									

(Układy cłowe między Austryą a Rosyą.) Do berlińskiej „Gazety giełdowej“ piszą z Wiednia: „Austryackie ministerstwo handlu poczyniło w najnowszym czasie kroki w Petersburgu, aby przy toczących się tam obecnie naradach względem rewizyi cłowych, uzyskać kilka ułatwień dla handlu austryackiego w ogóle i dla handlu granicznego w szczególności. Usiłowania gabinetu tutejszego w tym kierunku zostały atoli dotychczas bezowocne. Jak tutaj utrzymują, w Petersburgu nie chcą pozwalać na ograniczenie swego prawa do samodzielnego ustanowienia taryf cłowych. Oprócz kilku redukcyi cłowych od walcowanego żelaza, blachy żelaznej i piwa niepodobna osiągnąć koncesyi, a nie udało się mianowicie uzyskać zniżenia cła od wywozu spirytusów i wina, a tem samem ostatniemu produktowi zapewnić nowego pola odbytu. Obecnie gabinet wiedeński stara się przynajmniej o zniesienie zaprowadzonych przed 7 laty 5 procentowych dodatków do cła dowozowego, o zaprowadzenie metrycznego systemu cłowego, o kilka uproszczeń postępowania cłowego. w związku z rozszerzeniem zakresu działania urzędów cłowych. Lecz i w tym kierunku. jak się zdaje, zabiegi rządu austryackiego nie rokują znacznego rezultatu.

Ostatnia poczta.

Linz, 5. maja. Statek towarowy przechodząc popod tutejszy most, rzucony został w skutek złamania się steru z taką gwałtownością o most, że statek ze wszystkimi na nim znajdującymi się ludźmi i przedmiotami zatonął a most zapadł się. Osoby na moście obecne podobnież wpadły w wodę. Liczba osób, które w tym wypadku poniosły śmierć lub kalectwo, nie jest wiadoma. Komunikacya między obu brzegami utrzymuje się za pomocą statku parowego.

Berlin, 5. maja. Wniosek Roggenbacha i księcia na Ujeździe względem umotywowanego porządku dziennego opiewa: Zważywszy, że nowa organizacya związku celnego na podstawie traktatu celnego przez powołanie reprezentantów ludu niemieckiego do wspólnego wykonywania prawodawstwa, jest rękojmią ciągłego nadal rozwoju instytucyi narodowych, i słusznym wymaganiom skutecznego zjednoczenia sił państwa zapewnia, iż spełnione zostaną; zważywszy, że wspólna jednomyślna praca nad zadaniami parlamentu celnego najwięcej może ten cel przyspieszyć, proponuje się przejść nad projektem adresu do porządku dziennego.

Paryż, 5. maja. Dzienniki potwierdzają, że konzul francuski w Tunis zerwał stosunki dyplomatyczne. Rząd francuski postanowił energicznie zabezpieczyć interesa swoich poddanych.

Poseł książę Metternich udaje się dziś wieczór do Wiednia. Wszystkie dzienniki konstatują, że książę jedzie jedynie na wesele swojego brata.

Londyn, 5. maja. Na wczorajszem posiedzeniu izby niższej Disraeli zawiadomił zgromadzenie, że d. 2. b. m. doradzał królowej rozwiązanie parlamentu, i oświadczył jej, że jeżeliby tego nie uznała za stosowne, gabinet poda się do dymisyi. Królowa nie przyjęła dymisyi i nie ma zamiaru rozwiązać parlament przed załatwieniem ważniejszych spraw: rozwiązanie więc nie nastąpi wcześniej jak w jesieni. Kończąc mowę swoją, która trwała godzinę, Disraeli rzekł, że rząd nie może przyjąć rezolucyi Gladstona, w najbliższym jednak czasie rozpocznie się dalszy ciąg debaty. Gladstone powinienby cofnąć swój wniosek względem pierwszeństwa debaty nad sprawą irlandzką. Gladstone uczynił to, ale oświadczył, że chce utrzymać rezolucyę i naganiał ostro przeciwne konstytucyi wystąpienia Disraelego. W podobnym duchu przemawiali członkowie parlamentu Lowe i Bright, poczem Disraeli wezwał opozycyę aby wniosła wotum nieufności.

Florencya, 5. maja. Królewicz pruski odjedzie do Berlina dnia 8go b. m.

Madryt, 5. maja. Izba przyjęła 94 głosami przeciw 27 ustawę upoważniającą rząd, aby dla zasilenia spółek kolei żelaznych wydane zostały obligacye do wysokości 15 pct. kapitałów tychże spółek. Rząd rozdzieli te obligacye w miarę potrzeby.

Bukareszt, 5. maja. Książę powrócił do Bukaresztu. Wiceprezydent senatu Cretzulesco zrezygnował ze swojej posady; na jego miejsce wybrany został Plaginovic.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6 maja.

Hotel George: PP. Krajewski Leon, c. k. przeł. pow., z Żółkwi. Hr. Mniszek Wład., z Przemyśla. — Podlewski Józef, z Chomiakówki. — Morawski Konst., z Podhorec.

Hotel europejski: Jędrzyjewicz Max., ze Zniatyna.

Hotel angielski: Reindl Antoni, c. k. major, z Wolicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6 maja.

PP. Meray Mikołaj, c. k. jenerał, do Głęboczka. — Stokera Ant., c. k. przeł. pow., do Czerniowiec. — Mochnacki Karol, c. k podporucznik, do Stryja. — Titkało Eliasz, c. k. podporucznik, pens., do Rzeszyc. — Abrahamowicz Józef, do Ilińca. Augustynowicz Seweryn, do Szeptyc. — Hr. Drohojewski Józef, do Balic. — Drzewiecki Jan, do Stadni. — Hr. Golejewski Ant., do Harasymowa. — Jaroszyński Nereusz, do Małowód. — Jaruntowski Jan, do Rohatyna. — Kunaszewski Hier., do Zeliborów. — Koniecki Juliusz, do Procisny. — Midowicz Adam, do Bendziszyna. — Szczepański Kornel, do Czajkowic. — Żychliński Franc., do Skniłowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. maja 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 41	+ 9 1	68	PnW b.sł	10
2. god. po poł.	326.06	+13.0	48	Z. „	8
10.god. wiecz.	325 41	+ 9 3	57.	PnZ. sł.	2

Dnia 6. maja 1868 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

30. 61. 57. 18. 4.

Następne ciągnienia przypadną w dniu 20. maja i 3. czerwca 1868.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Böse Zungen“**, dramat w 5 aktach; przy tem koncert p. Józefa Picco. Jutro (przedst. pols.) **„Pajac“**, dramat w 5 aktach z francuskiego; pierwszy występ p. Józefa Teksla z Warszawy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 5. maja.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	203	50 bez dyw.	203	50	203	50	204	25
Akcye kol. lwow.-czer.			—	—	172	50	173	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	76	20	76	60
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . . (bez kuponów)	72	60	72	60	72	60	73	—
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	81	25	81	75
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	64	20	64	50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	—	99	50
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	50	89	25
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	76	—	76	25
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	53	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	28	9	33
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	77	1	79
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	58½	1	59½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	46	9	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71	1	72
Srebro	—	—	—	—	114	25	115	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. maja 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62 90	63.—
od kwietnia do października po 5%	62 75	62.85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	68.25	66.75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	77.—	77.50
Metaliki po 5%	56.30	56 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	172.—	172 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	172.—	172.50
Przez. do wyl. z r. 1854	75 25	75.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81 —	81 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.25	89.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	85 —	85 10
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.75	87.25
Czech	93.—	—.—
Węgier	73 —	73.50
Galicyi	64 25	65 75
Siedmiogrodu	68 —	68.75
Bukowiny	65.75	66 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

Banku narodowego	691.—	693 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 70	180.90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	590 —	592.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	127 —	127 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1810.—	1815.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	260.80	261.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	168.60	168 80
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	144 50	145.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	209 —	209.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173. —	173.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	496 —	498 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	70 —

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	71.—	72.—
Galic. banku hyp. po 6%	82.—	83.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.50	90.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	93.75	94 —

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	93.—	93.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	120.—	121 —
„ „ po 50 zł. w. a.	51.50	55 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	141.—	143 —
Salma „ 40 „ „	33.75	34.25
Palfiego „ 40 „ „	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	23.75	24.25
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	—.—	—.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	98 25	98 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.20	97 40
Berlin za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	97 25	97.30
Hamburg za 100 M. B.	86 15	86 30
Londyn za 10 ft. szt.	116.55	116 70
Paryż za 100 fr.	46.25	46 30

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.56½	5 47
Korona	—.—	—
20frankówka	9 33	9 34
Rosyjski imperyał	9.60	9 66
Talar związkowy	1.72	1.72½
Srebro	114.85	115.10

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6 maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	56	10
„ z procentami z maja i listopada	57	15
5% pożyczka narodowa	62	60
Losy z 1860 roku	80	90
Akcye banku wiedeńskiego	694	—
„ „ kredytowego	181	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	116	25
Srebro	114	60
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1043) **Edykt.** (1)

Nro. 4404. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu podaje się niniejszem do wiadomości, że pp. Fortunata z Wrzeszczów Laskowska, Ignacya z Wrzeszczów Zajączkowska, Antonina z Wrzeszczów Niewiadomska i Krystyna Wrzeszcz przeciw p. Florentynowi Piławskiemu pod dniem 7. kwietnia 1868 do l. 4404 pozew o uznanie prawa własności ¼ części z części dóbr Horyhlady czyli Holihrady i indemnizacyi z tejże części z p. n. wniosły, któryto pozew tutejszosądową uchwałą z dnia dzisiejszego do ustnego postępowania z terminem na dzień 23go czerwca b. r. zadekretowany został.

Ponieważ pozwany co do miejsca pobytu i życia wiadomym nie jest, przeto temuż p. adwokat Dr. Żywicki z substitucyą p. adwokata Dra. Blumenfelda za kuratora ustanowionym został, z którym spór wedle ustawy cywilnej dla Galicyi ustanowionej przeprowadzony zostanie.

O czem się pozwanego przez niniejszy edykt i przez afiksa zawiadamia.

Tarnopol, dnia 20. kwietnia 1868.

(1055) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 2062. Celem zabezpieczenia potrzeb na rok 1868 do utrzymania dróg krajowych, należących teraz do powiatu Sandeckiego, rozpisuje się niniejszem rozprawa w drodze ofiarowań pisemnych.

Potrzeby są według zatwierdzonych kosztorysów następujące:

	w cenie fiskalnej złr.	kr.
I. Dla drogi krajowej wiodącej od Czorsztyna na Nowytarg ku Zaborni na całą 1., 2., 3., 4. i ¼ 5tej mili, zatem na długości 4¼ mil: 860 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	2108	84
Naprawy lub przebudowania mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	2719	22
razem powyższe potrzeby	4828	06
II. Dla drogi krajowej wiodącej od Tarnowa przez Sącz ku Nedecz:		
a) w sekcyi Krośnieńskiej obejmującej ¾ 3ciej, całą 4., 5., 6., 7. milę i ¼ 8mej mili, zatem na długości 4¼ mil: 615 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	1194	97½
Naprawy lub przebudowania mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	3615	72
razem wymienione potrzeby	4810	69½
b) w sekcyi drugiej, obejmującej przeszło ¾ mili długą uboczną drogę z Krościenka do Szczawnicy: 150 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	293	75
Naprawy mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	799	45½
razem wspomniane potrzeby	1093	20½
c) w sekcyi Starosądeckiej, obejmującej 3. i 4. ćwierci pierwszej, całą 2. i 3. milę, zatem na długości 2½ mil: 290 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	655	97½
Naprawy lub przebudowania mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	584	37
razem wspomniane potrzeby	1240	34½
d) w sekcyi Nowosądeckiej, obejmującej 1. i 2. ćwierć pierwszej mili w kierunku od Sącza do Nedecz i całą 1., 2., 3. milę i ¼ czwartej mili w kierunku od Sącza ku Tarnowu: 485 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	1180	89½
Naprawy lub przebudowania mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	918	—
razem wspomniane potrzeby	2099	22½
III. Dla drogi krajowej wiodącej od Brzeska ku Sączu na 4. ćwierci pierwszej mili, 1., 2., 3. ćwierci 2. mili, całą 3. milę i ¼ 4. mili, zatem na długości 2¼ mil: 189 pryzm po 54 stóp kubicznych szutru	384	64
Naprawy lub przebudowania mostów, kanałów i innych do składu drogi należących przedmiotów	1192	18½
razem wyrażone potrzeby	1576	82½

W ogóle wymienione powyżej potrzeby 15.648 35½ w wal. austr.

Ofiarowania pisemne mogą opiewać albo na wszystkie dla wymienionych trzech dróg do zabezpieczenia wystawione potrzeby, albo tylko na potrzeby dla jednej całej lub jednej części drogi, albo też nareszcie osobno na dostawę szutru a osobno na inne potrzeby, dla wszystkich lub jednej części której z wymienionych dróg; w ofiarowaniu musi być jednak dokładnie oznaczoną przestrzeń drogi i potrzeba, którą chce objąć oferent; w ofiarowaniach ryczałtowych ma zaś nadto jeszcze przedsiębiorca wyraźnie oświadczyć, że co do dostawy szutru nie będzie miał nic przeciw wydzieleniu pojedynczych ćwierci mil na korzyść gmin, które równie ofiarowania swoje wniesą. Gminy mogą swoje ofiarowania na dostawę szutru lub inne wyżej wspomnione potrzeby do utrzymania dróg, wnieść na pewną im przyległą przestrzeń drogi także protokolarnie w c. k. urzędzie powiatowym.

Inne ogólne i szczegółowe warunki mogą być każdego czasu w c. k. urzędzie powiatowym w Sączu przejrzane.

Życzących sobie objąć w mowie będące przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, aby swoje ofiarowania, ułożone podług dotyczących przepisów i opatrzone w wadyum wynoszące 10% ceny fiskalnej, jaka przypada na tę część potrzeb, którą się obowiązuje przedsiębiorca dostarczyć, wnieśli najdalej po dzień 20. maja b. r. do c. k. urzędu powiatowego w Sączu.

Ofiarowania później wniesione, albo nie ułożone według przepisów, albo też nie zaopatrzone w zastrzeżone wadyum, nie będą uwzględnione.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielk. księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 30. kwietnia 1868.

(1031) **Edict.** (2)

Nr. 276. Vom k. k. Bezirksgerichte in Nowe Sioło wird bekannt gemacht, daß am 14. October 1866, in Tarnopol Ester Rifke Grünhaut 1ter Ehe Rappaport ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung und kinderlos gestorben sei.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welche Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem untengesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Alexander Bielarka Gemeindeschreiber in Nowesioło als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt, und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wurde.

Nowesioło, am 31. März 1868.

(1019) **Edykt.** (3)

Nro. 892. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie wiadomo czyni, iż nieletni p. Leon Szeptycki w zastępstwie opiekuna p. Hironima Kunaszewskiego przeciw spadkobiercom Rozalii Szeptyckiej i innym, mianowicie także przeciw Teresie Zielińskiej i Dysmidii Zielińskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie tychże śmierci ich niewiadomym spadkobiercom o ekstabulacyę odpowiedzialności Marcina Szeptyckiego administratora dóbr Stanimierza i Pohorylec za szkody niezłożenia rachunku wynikłe lub wyniknąć mogące jak Dom. 3, pag. 405, n. 14 on., pag. 396, n. 7 on. intabulowanej, ze stanu biernego dóbr Stanimierza i Pohorylec, na dniu 27. lipca 1867 do l. 7290 pozew wytoczył.

W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy dzień sądowy na 13. lipca 1868, 10tą godzinę z rana i pozwanych wyżej wzmienionych zawzywa się, ażeby na terminie powyższym lub same stanęły, lub też postanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Lewickiego potrzebne środki obronne udzieliły lub innego obrońcę sobie obrały, w ogóle wszelkie potrzebne do obrony kroki same przedsięwzięły, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące same sobie przypisaćby musiały.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 4. kwietnia 1868.

(1049) **Ogłoszenie** (1)

względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na rok uprawy 1868, dla wschodniej Galicyi i Bukowiny i postępowania zachować się mającego przy wykupnie i wynagrodzeniu dowozu.

Liczba 19742. Za produkowane na rachunek c. k. skarbu w roku 1868, w wschodniej Galicyi i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tytuniowe przyzwalają się, w skutek dekretu wys. ministerstwa skarbu z dnia 7. kwietnia 1868 l. 10479. następujące ceny kupna w walucie austryackiej od cetnara wiedeńskiego:

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. austr. zł.	kr.	Uwaga.
1	Liście do pokrycia cygarów z oryginalnych galicyjskich, z węgierskich albo z innych nasion	I.	22	—	Jeżeli papusze nie tytuniem lecz słomą lub szpagatem są związane, to cena każdej klasy jest o 50 nowych krajcarów niższa.
		II.	18	—	
		III.	16	—	
2	Doborowe liście z oryginalnych galicyjskich i z węgiersko-galicyjskich albo innych liści	Doborowe liście	12	50	
3	Ordynaryjne liście do krajania z oryginalnych galicyjskich i z węgierskich i innych nasion	I.	10	—	
		II.	7	50	
		III.	4	—	
		paterucha	3	50	
			2	50	

Za dowóz tytuniu z miejsca plantacyi do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie. ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak pięć mil, na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil na pięć centów od cetnara wiedeńskiego liści tytuniowych netto i mili. Przy odległościach nie przenoszących je nej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytuniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. grudnia każdego roku, i trwa do końca stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytuniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenie się o udzielenie pozwolenia do uprawy, lub o przedłużenie uzyskanego już pozwolenia na dalszy rok musi nastąpić co roku do ostatniego lutego. Można je podać ustnie albo pisemnie, a mianowicie podczas trwania wykupna tytuniu w samem miejscu wykupna do ustanowionych w tym celu ze strony władzy organów, albo do oddziału straży skarbowej, w której powiecie plantacya leży, albo też do przynależnej skarbowej dyrekcyi powiatowej.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych, na które pozwolenie opiewa.

Uprawy liści czerbelowych nigdzie nie pozwolono, a gdzie takowa nadybana będzie, to organa straży skarbowej mają polecenie, rośliny powyrywać i zniszczyć. W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, mających się dostawić do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawidło:

Jako liście na pokrycie cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racyonalnie wysuszone, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone i zupełnie dojrzałe są, papusze nie zawierają ani uszkodzonych, ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzą tylko zupełnie nieuszkodzone, delikatnie żyłkowate, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednostajnym brunatnym kolorze, które dostarczają przynajmnie 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru cienkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzą owe liście, które cienkiego i ordynarnego pokrycia przynajmniej 35 procent obiecują, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należą:

a) przy oryginalnych galicyjskich liściach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tłuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne. albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycia cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

b) przy węgiersko-galicyjskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jakto dla liścia na pokrycie cygarów 3. klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnemi liściami rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytuniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone równobarwne liście macierzyste. które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materyał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście. od wiatru i gradu mniej uszkodzone. zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste, suche lepsze liście odziemne, nieuszkodzone, zupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzchołkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzą mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste. albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułkach nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzchołkowe i odziomkowe liście, nakoniec takie liście oryginalnych pochodzenia, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne i na ordynarny tytuń do palenia zdatne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Paterucha może być oddawana w stanie niewygładzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg. ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacyi przydatna.

Chmuła i liście niewiązane muszą być czyste i bez łodyg oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie, albo jeszcze mniej ceny przyjęta, podług tego, jak to koszta czyszczenia, które odciągnieniem ceny pokryć się mają. wymagają, i to pod warunkiem. jeżeli materyał da się zachować.

Materyał do niezachowania i czyszczenia nie warty będzie zniszczony.

Na sznurach powieszone przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeśli takie liście zawierają w sobie drzewo, to będzie zapłacona tylko połowa cena chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały odrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się, z wyjątkiem doborowych liści na cygara i ordynarnych liści pierwszej klasy, do owej klasy, do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, które są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupywać po cenie o jednę klasę niżéj, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści. których zepsucia obawiać się należy, odciągnięta.

Niezupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do których by w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego, nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnienia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacyi tytoniu i tabaki nieprzydatnie liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzorowe papusze mają służyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygania i klasyfikowania.

We Lwowie, dnia 14. kwietnia 1868.

(1042) **Edict.** (1)

Nro. 3942. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird zur Einbringung der Wechselrestsumme von 17 fl. öst. W. sammt 6% vom 30. September 1864, der Gerichtskosten von 5 fl. 61 kr. öst. W., der früheren Executionskosten von 2 fl. 56 kr., 4 fl. 34 kr. und 1 fl. 94 kr. öst. W., endlich der gegenwärtigen Executionskosten von 8 fl. 62 kr. öst. W. die executive Feilbietung der pfandweise beschriebenen und geschätzten, dem **Majer Rosenberg** gehörigen ²/₅ Theile der Realität Nr. 291 in Tarnopol zu Gunsten des **Nathan Liebergall** in drei, am 19. Juni, 17. Juli und 20. August 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abzuhaltenden Terminen unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden:

1. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth der feilzubietenden ²/₅ Theile der Realität Nr. 291, d. i. der Betrag von 68 fl. 54 kr. öst. Währ. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, den 10ten Theil des Ausrufspreises, d. i. den Betrag von 6 fl. 14 kr. öst. Währ. bei der gerichtlichen Feilbietungs-Commission als Vadium zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber sogleich nach beendeter Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Diese Realitätstheile werden bei den zwei ersten Terminen nur um oder über den Ausrufspreis, bei dem dritten Termine aber auch unter demselben hintangegeben.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen können in der kreisgerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile, der Pfandgläubiger **Wilhelm Berg**, dann alle diejenigen Gläubiger, die etwa bis zur Feilbietung ein Pfandrecht erwerben sollten, durch den Curator Hrn. Advocaten Dr. **Rappaport** mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. **Weisstein** und durch Edict verständigt.

Tarnopol, am 8. April 1868.

Edykt.

Nro. 3942. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwalając przymusową sprzedaż w drodze egzekucyi opisanych i ocenionych ²/₅ części realności Majera Rosenberga w Tarnopolu pod l. sp. 291 położonej, w celu ściągnienia resztującej Nathanowi Liebergallowi należącej się sumy wekslowej w kwocie 17 złr. w. a. z 6% odsetkami począwszy od 30. września 1864. kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 61 kr. w. a., poprzednich kosztów egzekucyi w kwocie 2 złr. 56 kr., 4 złr. 34 kr. i 1 złr. 94 kr. w. a. i obecnie przyznanych kosztów egzekucyi w kwocie 8 złr. 62 kr. wal. austr., rozpisuje takową pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową ²/₅ części realności pod l. sp. 291 w kwocie 68 złr. 54 kr. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym będzie, do rąk komisyi licytacyjnej 10% ceny wywołania w kwocie 6 złr. 14 kr. w. a. jako zakład złożyć, któren najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanym, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

3. Licytacya odbędzie się w dniach 19. czerwca, 17. lipca i 20. sierpnia 1868, każdą razą o 10tej godzinie przed południem, w dwóch pierwszych terminach części realności przynajmniej za cenę wywołania lub wyżej tejże, w trzecim terminie zaś i niżej takowej sprzedane będą.

Dalsze warunki licytacyi są do przejrzenia w tutejszosądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony spór wiodące, tudzież Wilhelma Berga, któren prawo zastawu już nabył, nareszcie wszystkich tych wierzycieli, którzyby do czasu sprzedania przymusowego tymczasem prawo zastawu nabyli, ostatnich przy równoczesnie w osobie p. rzecznika Dra. Rappaporta z zastępstwem p. rzecznika Dra. Weissteina ustanowionego kuratora tudzież przez niniejszy edykt.

Tarnopol, dnia 8. kwietnia 1868.

(1037) **Edykt.** (1)

Nro. 2272. C. k. sąd powiatowy w Krościenku podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie Izaka Riegelhaupta ze Słopnic Szlacheckich przeciw spadkobiercom Jakóba Zahna oraz Maryanny 1go Zahn, 2go Andrzeja Zahna, Maryanny 1go Zahn, 2go Andrzeja Zahna

(1048) **Kundmachung.** (2)

Nr. 23095. Zur Sicherstellung der erforderlichen Conservationsbauten auf den Reichsstrassen im Baubezirke **Jasło** für das J. 1868 oder auch für drei aufeinanderfolgende Jahre 1868, 1869 und 1870, wird hiemit die Offertverhandlung mit der weiteren Bedingung ausgeschrieben, daß der Unternehmer sich verpflichtet, alle während der Vertragsperiode zur gehörigen Erhaltung der Strasse aus was immer für einem Anlasse nöthigen Neubauten und sonstigen Herstellungen, um die nach den gegenwärtigen Preisen und denselben Nachlaß zu berechnende Vergütung zu bewirken und sich hiebei der hierortigen Richtigstellung zu unterziehen.

Das gegenwärtig bekannte für das Jahr 1868 sicherzustellende Erforderniß ist:

I. Auf der **Biała - Stryj - Sniatyner** Strasse (Karpathenhauptstrasse) a) in der Wegmeisterschaft **Biecz.**

	Im Fiscalpr. von fl.	kr.
Reparatur der Brücke Nr. 43	18	97
Geländer bei der Brücke Nr. 51	15	80
Reparatur „ „ Nr. 60	301	63
b) Wegmeisterschaft **Jasło.**		
Geländer auf der Brücke Nr. 66	18	44
Neubau des Schlauches Nr. 67	191	60
Rinnsalpflaster	78	20
Geländer bei der Brücke Nr. 78	18	44
Strassengeländer	234	95
Zusammen	878	3

II. Auf der **Dukla - Pilznoer** Strasse (ehemals **Jasłoer** Verbindungsstrasse) Wegmeisterschaft **Zmigrod.**

	fl.	kr.
Geländer beim Kanal Nr. 56	35	54

III. Auf der **Gorlice - Zmigroder** Strasse, Wegmeisterschaft **Zmigrod.**

	fl.	kr.
Reparatur des Schlauches Nr. 54	42	90
Stemplung der Brücke Nr. 56	53	58
Reparatur der Brücke Nr. 60	88	70
Strassengeländer	77	32
Zusammen	262	50
Demnach das Gesammterforderniß mit dem Ausrufspreise von	1176	7

österr. Währ.

Die Baukostenüberschläge, so wie die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der hierortigen Verordnung vom 13ten Juni 1856 Zahl 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim k. k. Bezirksamte in **Jasło** eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit dem 10%tigen Vadium belegten, genau und deutlich stilisirten Offerten längstens bis 15. Mai 1868 beim k. k. Bezirksamte in **Jasło** zu überreichen.

Nachträgliche oder nicht vorschriftsmäßige Offerte bleiben unberücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 25. April 1868.

Obwieszczenie.

L. 23095. Dla zabezpieczenia potrzebnych budowli zachowawczych na gościńcach rządowych w powiecie Jasielskim na rok 1868 albo też na trzy lata po sobie następujące lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową, z tym dalszym warunkiem, ażeby przedsiębiorca obowiązał się wszelkie w ciągu peryodu kontraktowego do należytego utrzymania gościńca z jakiegobądź powodu potrzebne budowle nowe i inne roboty wykonywać za wynagrodzeniem, obliczanem podług terazniejszych cen i z tem samem ich obniżeniem a oraz poddawać się tutejszemu sprawdzeniu rachunków.

Wiadome teraz potrzeby, które mają być zabezpieczone na rok 1868 są następujące:

I. Na gościńcu między Białą, Stryjem i Sniatynem, a w bieckim nadzorczym okręgu dróg:

	w cenie fiskaln. zł.	kr.
Naprawa mostu Nr. 43	18	97
Poręcze u mostu Nr. 51	15	80
Naprawa mostu Nr. 61	301	63
b) W jasielskim nadzorczym okręgu dróg.		
Poręczy u mostu Nr. 66	18	44
Zbudowanie nowego ścieku Nr. 67	191	60
Wybrukowanie rowów	78	20
Poręcza u mostu Nr. 78	18	44
Poręcze przy gościńcu	234	95
Razem tedy	878	3

II. Na gościńcu Duklańsko - Pilzneńskim (dawniej jasielski gościniec łączny) Żmigrodzki nadzorczy okręg dróg.

	zł.	kr.
Poręcze przy kanale Nr. 56	34	54

III. Na gorlicko - żmigrodzkim gościńcu, żmigrodzk nadzorczy okręg dróg.

	zł.	kr.
Naprawa ścieku Nr. 54	42	90
Ubicie mostu Nr. 56	53	58
Naprawa mostu Nr. 60	88	70
Poręcze przy gościńcu	77	32
W ogóle	262	50
Przeto w ogóle wszystkie potrzeby	1176	7

wal. austr.

Kosztorysy budowy, jako też inne, tak ogólne jak i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z dnia 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe, można przeglądnąć w c. k. urzędzie powiatowym w Jaśle.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje dokładnie i wyraźnie ułożone oferty, wnieśli najdalej po dzień 15. maja r. b. do c. k. urzędu powiatowego w Jaśle.

Późniejsze lub nieułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1868.

(1034) **Edykt.** (2)

L. 4815. C. k. sąd krajowy krakowski ustanawia p. Dra. Rydzowskiego kuratorem z miejsca pobytu niewiadomego Benona Ciemińskiego, a to celem doręczenia temuż rezolucyi tabularnej ddto. 2. listopada 1866 l. 18391, dodając mu zastępcę p. adwokata Dra. Szlachtowskiego.

Tak ustanowionemu kuratorowi poleca się, by kuranda wedle przepisów prawa zastępował.

O czem się Benona Ciemińskiego zawiadamia.

Kraków, dnia 21. kwietnia 1868.

(1035) **Edykt.** (2)

L. 7046. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Janowi Skrochowskiemu, a względnie jego co do imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, tudzież jego wierzycielom, jako to: Piotrowi Bielańskiemu, Katarzynie z Ossolińskich Jabłonowskiej, Stanisławowi Grzębskiemu, Piotrowi Borzęckiemu, Augustowi Wysockiemu, Michałowi Nehrebeckiemu, Franciszkowi Łoś, Adamowi Konarskiemu, Leonowi Konarskiemu, Franciszkowi Zwierzchowskiemu, Janowi Urbanowi, Andrzejowi Laszowskiemu, Ignacemu hr. Miączyńskiemu, Andrzejowi Kuczkowskiemu, Ignacemu de Kościelec Borowskiemu, Maciejowi bar. Hadziewiczowi, Józefowi Ksaweremu dw. im. Dwernickiemu, księdzu Stasicowi, Aleksandrowi Skarbkowi Borowskiemu, Tadeuszowi Rosnowskiemu, Łukaszowi Swiderskiemu, Antoniemu Stroińskiemu, Janowi Antoniemu dw. im. Niedzwieckiemu, Janowi Niedzwieckiemu, Pawłowi Chylińskiemu, Stefanowi Janowi dw. im. Wilczyńskiemu, Jakóbowi Bujkowskiemu, Janowi, Franciszkowi Fischer de Riselsbach, Michałowi Kobyleskiemu, Józefowi Wolskiemu. Herschowi Landesowi, Janowi hr. Bąkowskiemu, Józefowi Maks dw. im. hr. Ossolińskiemu, Maks. hr. Ossolińskiemu, Franciszkowi Skarzyńskiemu, Tomaszowi Trojeckiemu, Aleksandrowi Bazylewiczowi, Janowi Nesterowiczowi, Tadeuszowi Prekowi, Annie Prek, Kazimirzowi Chojeckiemu, świetnej c. k. prokuratoryi imieniem wysokiego skarbu wiadomo czyni, że przeciw nim pan Karol Nowakowski pod dniem 14. kwietnia 1868 r. l. 7046 o ekstabulacyę sumy 2741 złp. i tejże nadciężarów z p. n. ze stanu biernego dóbr Cucyłowa wytoczył pozew, który pod dniem dzisiejszym do ustnej rozprawy na dzień 23. czerwca 1868 — 8mej godz. rano dekretowany, tudzież ustanowionemu dla wszystkich pozwanych, a względnie dla ich z życia, miejsca pobytu i imienia niewiadomych spadkobierców kuratorowi w osobie p. adwokata Rozenberga z zastępstwem p. adwokata Skwarczyńskiego doręczony został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 17. kwietnia 1868.

(1025) **Kundmachung I.** (3)

Nr. 3042. Zur Sicherstellung des Transportes der Tabaksfabriksgüter, welche in der Zeit vom 1ten Juni 1868 bis Ende Mai 1869 von den k. k. Tabakregie-Aemtern in Galizien und an dieselben, namentlich: k. k. Tabakfabrik in Winniki, k. k. Tabakfabrik zugleich Einlösungsamt in Monasterzyska, dann die k. k. Tabak-Einlösungsämter in Jagielnica und Zabłotów zur Versendung kommen werden, werden von der k. k. Central-Direction der Tabakfabriken und Einlösungsämter in Wien (Stadt, Seilerstätte Nr. 7) am 15ten Mai 1868 schriftliche, versiegelte, mit dem Stempel von 50 kr. und mit der Quittung über das erlegte Vadium versehene Offerte angenommen werden.

Die näheren Bestimmungen sind aus der detaillirten Concurrenz-Kundmachung II. vom heutigen Tage, obige Zahl, zu entnehmen, welche auch die approximativen Frachtmengen und die einzelnen Transportsrouten enthält, und sammt den Contractsbedingungen vom 9. Mai 1866 Z. 920 während der gewöhnlichen Amtsstunden bei dem Expedite dieser Central-Direction, bei dem Oeconomate der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg und der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, bei dem k. k. Tabak-Einlösungs-Inspectorate in Kołomea und bei den obgenannten galizischen k. k. Tabakregie-Aemtern eingesehen werden kann.

Wien, am 23. April 1868.

(1007) **Edykt.** (3)

Nr. 2212. C. k. sąd powiatowy w Brzostku czyni niniejszem wiadomo, iż włościanin Franciszek Król dnia 18. kwietnia 1865 w Szerzynach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia pomarł.

Gdy terazniejszy pobyt Jana Króla spadkobierczego syna jest niewiadomy, przeto tegoż wzywa się, aby w przeciągu roku w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do spadku podał, bowiem po bezskutecznym upływie tego terminu spadek z ustanowionym kuratorem i ze zgłoszonemi spadkobiercami przeprowadzony zostanie.

Brzostek dnia 20. lutego 1868.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. Lemberg-Czernowitz Eisenbahn-Gesellschaft.

Zweite Verlosung der Actien und Prioritäts-Obligationen.

Bei der laut Notariatsprotokoll am heutigen Tage stattgefundenen zweiten Verlosung der Actien und Prioritäts-Obligationen der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz Eisenbahn-Gesellschaft wurden nachverzeichnete Nummern gezogen, und zwar:

Actien:

5319	23558	35968
21523	24890	39274
21524	24982	42151
21599		

zusammen **10** Stück.

Prioritäts-Obligationen:

923	13104	18447	22999	26096	28018	34273	37067
1207	14274	19250	23188	26279	29243	34881	37476
1362	15826	20329	23 [illegible] 54	26697	30985	35018	38213
3318	16297	20408	24662	26750	31215	35041	38824
3552	16937	20888	24407	27116	31589	35614	38917
3595	17434	21069	24857	27131	33001	35709	39203
6654	17496	22002	25732	27675	33236	36811	39648
6700	18157	22881	25776	27944	34021	36854	39694
7312	18444						

zusammen **66** Stück.

Die Besitzer dieser gezogenen 10 Stück Actien und 66 Stück Prioritäts-Obligationen I. Emission, erhalten vom 1. November 1868 angefangen das Nominalcapital, d. i. pr. 1 Stück **Actie** den Betrag von **Zweihundert Gulden,** pr. 1 Stück **Obligation** den Betrag von **Dreihundert Gulden öst. Währ. in Silber,** nebst den bis 31. October 1868 fälligen Zinsen bei der Anglo-Oesterreichischen Bank in Wien, gegen Einziehung der betreffenden Actien und Prioritäten sammt Couponsbogen, welcher auch den Talon enthalten muß, ausbezahlt, und werden unter Einem die gezogenen Actien im Sinne des §. 49 der Statuten gegen besondere, auf den Ueberbringer lautende Genußscheine umgewechselt.

Die Besitzer dieser Genußscheine haben mit Ausnahme der 5% Zinsen des Actien-Capitals, auf welche ihnen vom 1ten November 1868 an kein Anspruch mehr zusteht, gleiche Rechte mit den Besitzern der nicht getilgten Actien.

Wien, am 1. Mai 1868.

(1046—2) **Der Verwaltungsrath.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.